

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Qvintum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Capvt X. a Clemens III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74544](#)

compelli ad susceptionem baptismi in magnum gravamen illius, qui cogitur, cedit; & quidem gravamen contra iustitiam, cum cogatur ab eo, quod talen potestatem compellendi non habet; quod facile explicatur exemplo voti, nam votum castitatis sponte emissum non cadit in præjudicium voventis; cogi autem ad vovendam castitatem ab eo, qui potestatem non habet, est injuriam ei, qui cogitur. Nec etiam obstat, quod qui fidem semel suscepunt, etiam per vim cogunt eam retinere; nam aliud est cogi ad suscipiendam novam fidem, aliud ad retinendam eam, quam semel suscepit; illi enim cogi non possunt ad baptismum; isti vero cogi debent omnino, ne fides semel suscepta apud eos vilis, & contemptibilis videatur, cap. quidam, de apostatis, cap. contra Christianos, de hereticis, lib. 6. cap. plerique, de consecrat. dist. 3. latè dicemus in cap. ad abolendam, de heret. Nec tandem obstat Sisebuti Regis factum, quod improbarunt PP. Concil. Tolet. can. 56. relati in cap. de Iudeis, 45. dist. & D. Isidorus in chron. Gorb. era 651. ubi agens de Sisebuto ait: *Quoniam initio regni sui Iudeos ad fidem Christianam movens, emulacionem quidam Dei habuit, sed non secundum scientiam. Postea enim compulit, quos provocare fidei ratione oportuit.* Appellatur tamen gloriatus idem Princeps à Patribus in dicto canone non propter factum, sed propter zelum duxi in cap. maiores, de baptismo.

Sed suprà tradita assertio obstat textus in cap. jam vero 23. q. 8. ubi expressè D. Gregorius jubet Januario Calaritano Episcopo, ut per tributorum impositionem rusticum cogat ad fidem Catholicam suscipiendam: igitur quia Iudei invitati ad Baptismum cogi possunt. In qua difficultate communiter Gloria, Archidiaconus, & Praepositus, quos sequitur Ricciulus lib. 2. de jure personar. cap. 21. num. 23. accipiunt Gregorium de rustico jam baptizato in heresim lapsi, qui cum pertinax esset, jubet Gregorius, ut cogatur fidem retinere. Sed hæc solutio aperte convincitur ex ipsa epistola D. Gregorii, ex quâ defunctus est textus in d. cap. iam vero, quæ reperiatur lib. 3. epist. 26. ibi: *Accidit autem aliud valde lu-*

gendum, quia ipsos rusticos, quos habet Ecclesia tua, nunc usque in infidelitate remanere negligenter fraternaliter vestra permisisti. Et quid vos admoneo, ut extraneos ad Deum adducatis, qui vestros ab infidelitate corrigeremus negligitis? Unde necesse est, vos per omnia in eorum conversionem vigilare. Nam si cuiuslibet Episcopi in Sardinia insula paganum rusticum invenire potueris, in eundem Episcopum fortiter vindicabo. Et statim sequitur textus in d. cap. jam vero. Ex quibus verbis expressè constat, agere D. Gregorium de rusticis pagano, qui nondum fuerat baptizatus. Quare cù solutione omisso dicendum est, quod ethi infideles non possint cogi vi præcisâ ad ad suscipiendum baptismum, possunt tamen blanditiis, suasionibus, & præmis invitari, & cogi ad baptismum. Unde idem D. Gregorius lib. 4. epist. 6. scripsit, ut Iudeis baptizatis aliqua pars tributorum remittatur, ut ita ipsi allicitantur ad fidem Catholicam suscipiendam, ibi: *Pervenit ergo ad me, esse Hebreos in possessionibus nostris, qui converti ad Deum nullatenus volunt. Sed videtur mihi, ut per omnes possessiones, in quibus Hebrei ipsi esse non centur, epistolæ transmittere debeas, eis ex me specialiter promittens, quod quicumque ad verum Dominum Deum nostrum Iesum Christum ex eis conversus fuerit, onus pensionis eius ex aliqua parte immunitur. Quod ita quoque fieri volo, ut si quis ex eis conversus fuerit, si solidi pensionem habet, tremis si relaxari debeat: si tres, vel quartu, unus solidus relaxetur: si quid amplius, jam juxta eundem modum debet relaxatio fieri, vel certè juxta quod dilectio tua prævidet: ut & et, qui convertitur, onus relevetur; & ecclesiastica utilitas non gravi dispenso prematur. Nec hoc iniulter facimus, si pro levantis pensionum oneribus eos ad Christi gratiam perducamus: quia etsi ipsi minus fideli venturi; hi tamen, quid eis nati fuerint, jam fidelius baptizantur. Aut ipsos ergo, aut eorum filios lucramur. Et ideo non est grave, quidquid de pensione pro Christo dimittimus. Ideo jubet Gregorius in dict. epist. 26. Episcopo Caralitano, ut Iudeis omnia tribute imponat, servata tamen eorum iustitiam, ut ita spe præmii saltem allicitantur ad suscipiendum Baptismum.*

C A P V T X.

a Clemens III.

QVAM sit laudabile, &c. *Et infra:* Tuis, frater Episcope, petitionibus annuentes, tibi, tuisque sociis, cùm ad prædicandam Christi fidem ^b paganis exhibitis, Ap. auctoritate concedimus, ut vobis ^c his cibis cum modestia & gratiarum actione, servatâ temporum qualitate, juxta canonicas sanctiones uti liceat, qui vobis ab ipsis infidelibus apponuntur. Insuper indulgemus, ut quicunque viri, seu monachi, sive clerici, idonei ad nunciandam Gentibus Evangelicam veritatem, requisitâ, ^d & habitâ Prælatorum suorum licentiâ, tibi voluerint adhærere, id absque contradictione qualibet exequendi liberam habeant Apostolicâ auctoritatē facultatem.

N O T A E.

^a **I**dem.) Clemens videlicet III. ut legitur in secunda collectione, sub hoc titul. cap. 4. nulli tamen exprimitur, cui rescribat Pontifex; unde non constat, de qua Paganorum provincia in praesenti agatur; credo tamen in praesenti agi' de provincia Livoniensi, qui his temporibus

Clementis III. fidem Catholicam suscepunt, ut retuli in cap. Deus, de vita & honest. cleric. cap. final. de divort.

^b **P**agani.) Pagani, qui dicantur, exposui in cap. 2. de constitut.

^c **H**is cibis.) De prohibito convivio cum Paganis, & Judæis egim in can. 5. Concil. illiber.

^d Requisita

^a Requisita & habita.) Quia munus prædicandi propriè ad Episcopum spectat, ut probavi in cap. inter cetera, de offic. ordin. vel ad eos, quos ipse elegit, ut dicemus in cap. excommunicamus, §. qui vero, de heretic. & docent Barbosa de potest. Episc. alleg. 76. Solorzanus tom. 2. de jure Indiar.

^b lib. 2. cap. 18. num. 16. & ex hoc textu decisam fuisse quaestionem in supremo Indiarum Senatu emergentem de Patribus Societatis Jesu intendentibus tantum prædicare verbum Dei apud Japones, refert idem Solorzanus lib. 3. cap. 18. num. 18.

C A P V T X I.

^a Idem.

Significavit nobis tua fraternitas, quomodo aliqui civium tuorum in ^b Alexandria valeant proficisci pro recuperandis concivibus suis, qui illuc in captivitate tenentur: haec arbitramur posse licet fieri, dummodo nihil in mercibus, vel alio modo secum illic deferant, unde possit Sarracenis, excepto redemptionis articulo, aliquid commodum, vel subsidium provenire: quod etiam coram te prius juramento firmabunt. Illi quoque, qui post treugam in transmarinis partibus factam cum commercio Alexandriam adiverunt, si detulerunt merces prohibitas causâ ^c lucrandi, excommunicationis vinculum non evadunt: similiter & illi, qui in personis propriis non eunt, merces eò per alios destinarunt. Ad ultimum illos, qui juraverunt se amplius in terram Sarracenorum cum mercibus non ituros, nisi pax esset inter Christianos, & ipsos, & post ^d treugam factam venerunt illuc illa conditio de pace, vel de treuga habenda ab excommunicationis vinculo non absolvit.

N O T A E.

^a **I**dem.) Clemens III. videlicet, ut exprimitur in secunda collectione, sub hoc tit. cap. 5. et si non constet, cui Prælato missa sit prefens Decretalis.

^{i.} **b** *Alexandriam.*) Alexandria Metropolis est non solum Ægypti, verum etiam Thebaïdis, & Libya, quæ Ægypto adjacent, ut dicemus in cap. antiqua de privil. temporibus Clementis III. occupata erat à Sarracenis & quia bellum in his

partibus pro recuperanda Terra sancta tunc gerebatur, ideo plures captivi in his provinciis à Sarracenis habebantur.

^c *Lucrandi.*) Quia in hac prohibitione non attenditur animus, sed effectus, si videlicet validior redditur inimicus, l. 4. C. que res export. extravag. Multe, hoc tit. pluribus relatis docet Hermosilla in l. 21. tit. 5. part. 5. num. 3. & 10.

^d *Treugam.*) Treuga quid sit, & quatenus distet à pace, exposui in cap. 1. de treuga, & pace,

C A P V T X I I.

^a Clemens III.

Quod olim præceptum fuit, &c. *Et infrà:* Sanè licet hoc fuerit in Lateran. Conilio districtè inhibitum, nos tamen de consilio fratrum nostrorum omnes illos excommunicationi supponimus; qui iam amplius cum Saracenis mercimonium habuerint, vel per se, vel per alios, navibus, seu quocumque alio ingenio eis aliqua rerum subsidia, seu consilia impenderint, quamdiu inter vos, & illos guerra duraverit. Vestræ igitur disc. mandamus, atque districtè præcipimus, quatenus nec per vos, nec per vestras naves, nec alio quocunque modo, aut ingenio eis merciorati, confilia, seu alia subsidia transmittatis, ne si forte aliqui in suâ malitiâ inducatur, secus agere præsumperint, non solum ipso jure incident in excommunicatio nemillam, verum etiam illi iram Dei viventis incurant.

N O T A E.

^a **I**dem.) Clemens videlicet III. ut hebetur in

cap. 6. hoc titul. in 2. collect. & commentarium dedi supra in cap. 1.

CAPVT